

H. Rasmussen) derom stillet Forslag forkastedes med 41 St. mod 17. 6) Landstinget indsatte i Loven den ovenfor under Nr. 11 nævnte Bestemmelse om, at Bidraget, hvor det er det offentlige, der udreder det, skal bestemmes efter de samme Synspunkter, som hvor det er Faderen, der skal betale det. 7) Adgangen for en Kvinde til at faa Bidraget fastsat og paa- lagt den som Fader sigtede allerede før Barnets Fødsel skal dog først staa hende aaben, naar den 6. Svangerskabsmaaned er forløbet. (Saaledes stod der ogsaa i det oprindelige Rege- ringsforslag, men i Folketinget var denne Betingelse ud- slettet). 8) Det indsattes i Landstinget, at Barnefaderen kan faa Barnet udleveret, naar han med Overøvrighedens Sam- tykke kuldlyser det, og det ikke inden Moderens Død er bort- adopteret. 9) Hovedreglen om Fastsættelsen af Underholds- bidraget blev omredigeret i Landstinget, saa at den kom til at lyde, som ovenfor angivet under Nr. 1. (Efter den tidligere Vedtagelse i Folketinget stod der bl. a., at »Forsørgelsesbyrden bør ramme Forældrene i Forhold til enhver Evne«, og at, hvis Forældrene høre »til samme Samfundsklasse, bør Fade- rens Bidrag, naar ikke særlige Forhold ere til Stede, sættes til tre Femtedele af samtlige de Udgifter, som Barnets Under- hold medfører. I Tilfælde af væsentligt, vedvarende eller mid- lertidigt Misforhold mellem Forældrenes Kaar kan Forsørgelses- byrden lægges alene paa den bedststillede af dem, saa længe Misforholdet varer«). Bestemmelsen om, at den Barnemoder, der har Børn udenor Ægteskab med flere Mænd, ikke skal kunne faa Bidraget forhøjet udover $\frac{3}{5}$, indsattes i Landstinget; den blev strøget i Folketinget men indsattes paany i Lands- tinget, hvorefter den accepteredes af Folketinget. 10) Den Barnefaderens i uskiftet Bo hensiddende Enkes Pligt til ved- varende at udrede de hendes Mand paa lagte Alimentations- bidrag, begrænsedes, som ovenfor anført, til de Tilfælde, hvor hun kan gøre det, uden at hendes egne uforsørgede Børn komme til at savne det nødvendige. 11) Efter Lovfor- slaget skulde Afsoning ikke finde Sted, saafremt Overøvrig- heden skønner, at uforskyldt Fattigdom er Aarsag til Betalin- gens Udeblivelse. Dette blev strøget i Landstinget (med 28 St. mod 15) efter Forslag af et Flertal (Høst, P. G. C. Jensen, Moltke-Bregentved, Piper og Sonne).

54. Lov om nogle Forandringer i Kvinders Retsstilling. (Justitsministeren). [A. Sp. 2687 — C. Sp. 77, 909, 1579, 2619, 2709].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{9}{10}$ (F. Sp. 40). 1. Beh. $\frac{7}{11}$ (F. Sp. 1331). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Kvist